

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

Ročník 32, číslo 2, vyšlo 9. února 2023. • www.kscm-brno.cz • [Www.facebook.com/kscmbrno](https://www.facebook.com/kscmbrno) •

Zvolili jsme si nového prezidenta

Ano je to tak, i když nevyklučuji, že se opět najdou lidé, kteří budou tvrdit, že Pavel není jeho (její) prezident. Nu necht', každý má právo dívat se na volební výsledek a hodnotit volby ze svého pohledu. Já se tím na tomto místě zabývat nehodlám, vždyť od voleb už uplynul určitý čas, během něhož měl každý z nás možnost seznámit se s bez počtem nejrůznějších komentářů a analýz, vyjádření našich i zahraničních politiků včetně hlav států.

Pro osvěžení výsledků voleb jen několik čísel: Nový prezident obdržel 3.359.151 hlasů (58,32%) oproti druhému kandidátu, jenž obdržel 2.400.046 hlasů (41,76%), při volební účasti 70,25%, která byla oproti minulým volbám prezidenta o 3,65% vyšší. Překročila 70%, což svědčí o tom, že občané stále více berou přímou volbu jako výraz skutečné demokracie. Žel, při vlastním rozhodování místo svého vlastního rozumu berou za svá tvrzení, jež jsou jim především prostřednictvím mainstreamových médií jednoznačně podsouvána za svá!

Zajímavý údaj je rovněž o výsledku voleb občanů, kteří volili v cizině – při volební účasti 80,3% zde zvítězil Pavel v poměru 95,2% ku 4,8% rozdílem více než 2 tisíc hlasů. Tomu se zřejmě není třeba divit, když si uvědomíme, kterým občanům je v souladu s jejich politickými postoji umožněno pro republiku v zahraničí pracovat. Lze rovněž uvést, že Pavel zvítězil v 11 krajích, Babiš uspěl pouze ve třech – Karlovarském, Ústeckém a Moravskoslezském.

A výsledky v našem kraji: Pavel – 58,99%, 387.267 hlasů, Babiš – 41,00%, 269.188 hlasů, volební účast 70,36%. Pavel zvítězil, vyjma okresu Znojmo, ve všech okresech našeho kraje. V našem městě: Pavel – 68, 24% (138.810 hlasů), Babiš – 31,75%, (69.594 hlasů) při volební účasti 67,85%. Dlužno podotknout, že ve druhém kole Babiš nezvítězil v žádné městské části, nejlepšího výsledku – 41,14% - dosáhl ve Starém Lískovci. Brněnské volební výsledky zcela potvrdily pravicové zaměření brněnských voličů, jež má, mimochodem, své historické kořeny.

V každém případě je třeba přijmout výsledky těchto voleb a novému prezidentovi popřát úspěšný výkon jeho mandátu v duchu jeho vlastních slov, tedy že chce svou funkci vykonávat ve prospěch **VŠEHO** lidu.

Aleš Růčka

Stanovisko vedení ÚV KSČM:

(Praha 28. ledna 2023) KSČM je přesvědčena, že nově zvolený prezident republiky bude oporou současné protilidové vlády pravicové pětikoalice, jejích asociálních kroků i válečného štvání.

Proti takovéto politice jsou komunisté v jednoznačné opozici a budou proti ní i nadále co nejrozhodněji vystupovat.

A to v zájmu milionů obyvatel, kteří zůstali zcela bez voleného zastoupení v nejvyšších patrech politiky.
vedení KSČM

75 let od Února 1948

V kronikách měst a obcí je 25. únor 1948 zapsán nezapomenutelným písmem jako Vítězný únor pracujícího lidu nad buržoasií.

Stručně si ukažme, jak probíhaly politické události v předchozích dnech oné doby: 20. února 1948 zahájila reakce dlouho připravovaný puč a to demisi ministrů tří stran – národně socialistické, lidové a slovenské demokratické. Nejbližším jejich cílem bylo pomocí prezidenta Dr. E. Beneše vytlačit komunisty z vlády a prosadit, proti vůli lidu, zvrát zpět ke kapitalismu. KSČ se obrátila k lidu. Na stotisícové manifestaci pracujících 21. února prohlásil K. Gottwald, že strana nepřipustí návrat reakčních ministrů do vlády. Naopak žádá, aby byla vytvořena nová vláda obrozené národní fronty. Vystupuje s výzvou, aby k provedení očisty v celé zemi byly vytvořeny akční výbory.

Následovala celá vlna mohutných demonstrací na podporu těchto požadavků. 22. února byly tyto požadavky mocně posíleny usnesením sjezdu závodních rad ROH a 24. února generální stávkou. Na pokyn KSČ se také všude v závodech začaly tvořit Lidové milice, které ochránily závody se zbraní v ruce. Kontrarevoluční puč se v důsledku tohoto rozhodného vystoupení pracujících zhroutil bez boje, zejména když se 23. února na schůzi Ústředního akčního výboru Národní fronty ukázalo, že armáda stojí na straně lidu. Prezidentu Dr. E. Benešovi nakonec nezbylo, než přijmout demisi reakčních ministrů a jmenovat 25. února novou vládu podle návrhu komunistů. Politická krize vyvolaná buržoasní reakcí skončila naprostým vítězstvím dělnické třídy.

Vítězným únorem se ČSR stala součástí světového tábora socialismu a míru. Byla tu najednou úplně jiná společenská atmosféra. Projevila se dosud nevídaná iniciativa ve všech vrstvách obyvatelstva na všech pracovištích, ve

všech městech a vesnicích. Dokumentovat to lze údernickým hnutím, dobrovolnými brigádami občanů, odborářskou a svazáckou činností i ostatních organizací NF. Stručně řečeno, tvůrčí duch se projevil ve všech oblastech života nové éry. Čtyřicet roků pracující v průmyslu, zemědělství i v nadstavbě občané našich měst a venkova svojí poctivou prací budovali svoji vlast pro šťastný a radostný život, nejen svůj vlastní ale i pro budoucí generace.

Události 17. listopadu 1989 zvrátily kolo dějin. Žijeme sice v proklamované demokracii – ne však vládě lidu. Jsme řízeni vládou peněz pod taktovkou politiky USA. Výstižně tuto dobu 30 let vyjádřil ve svém vystoupení určitý americký diplomat - citujeme zkráceně. Řekl: „*Máme vás dobře zanalyzované. Měli jste jeden z nejlepších průmyslů. Od výroby knoflíků, skla, porcelánu, piva, zbraní až po jaderné elektrárny. Z 3 500 oborů jste jich provozovali 1 800, to neměl nikdy. Co se vám však za posledních 30 let podařilo? Úplně vynulovat úspěchy, kterých jste v minulosti dosáhli. Dnes jste pouze skladem a montovnou Evropy.*“

Co říci závěrem. Nejen mi v České republice, ale celý svět potřebuje společenský pokrok, světový mír. Žijeme ve střední Evropě, jsme Slované, vlastenci. Je třeba usilovat o vypsání referenda o vystoupení z NATO, do kterého jsme nevstoupili z vůle lidu. Dále vysvětlovat, proč je třeba reorganizace řídicích orgánů EU a jejich kompetencí. Naším cílem by měla být neutralita, spolupráce se všemi státy na úrovni rovný s rovným. Pro zlepšení životní úrovně převážné většiny našich obyvatel je třeba mezi politiky najít nového Klementa Gottwalda. A pro ekonomiku, dodáváme, nového Ing. Františka Čubu, který byl vynikající pokrokový předseda bývalého úspěšného agrokombinátu.

Členové ZO KSČM 3002

**Městský výbor Komunistické strany Čech a Moravy v Brně
srdečně zve všechny členy a sympatizanty na slavnostní aktiv u příležitosti
letošního 75. výročí Vítězného února**

**ODKAZ VÍTĚZNÉHO ÚNORA
PRO SOUČASNOU GENERACI**

**Sobota 25. února 2023 v 10 hodin
Brno, Křenová 67, zasedací sál 2. poschodí**

Pokus o fašistický převrat v Brně

Před devadesáti lety fašizace Evropy nabrala výrazně na obrátkách. Jaro roku 1933 znamenalo nástup Adolfa Hitlera a NSDAP k moci. Německo nebylo jediné. V Rakousku kancléř Engelbert Dollfuss instaloval po italském vzoru Benita Mussoliniho austrofašistický korporátní stát. Ovšem první – a také neúspěšný pokus proběhl v Československu.

Sedmdesát lidí vedených Ladislavem Kobsinkem z Národní obce fašistické (NOF) pokusilo v noci na 22. ledna obsadit Svatoplukova kasárna v Brně-Židenicích. Doufal, že po vzoru Mussoliniho tažení na Řím potáhne na Prahu, svrhne vládu a zemi pováldne legionářský generál, hrdina od Zborova a zakladatel NOF Radola Gajda.

Za tmy okolo půl osmé večer odjelo dvěma autobusy z Vícemilic u Bučovic přes šedesát mužů, většinou místních dělníků, řemeslníků a nezaměstnaných. Očekávali, že jedou chránit schůzi fašistů, ale Kobsinek jim oznámil, že jejich úkolem bude přepadnout kasárna 43. pěšího pluku v Židenicích. Kasárna přepadli kolem půl jedné ráno, do areálu se dostali do areálu, když přelezli plot. Obsadili strážnici u hlavního vchodu, odzbrojili vojáky na stráži, vpadli do jedné z kasárenských budov, kde spali vojáci, a běželi k technické rotě, kde byly uloženy zbraně a střelivo.

Vojáci se však nepřidali. Naopak, část vojáků se začala bránit, jeden se přetahoval s útočníky o svou pušku, kterou mu nakonec vzali a postřelili ho. V kasárnách byl vyhlášen poplach, vojáci se začali bránit. Jeden z útočníků, Cyril Seménka z Vícemilic, byl zastřelen, když odmítl složit zbraň. Další pučista byl postřelen a přišel o nohu.

Odpor vojáků, jimž přijeli na pomoc četníci, které vyburcoval dělový výstřel ze Špilberku, pokus o převrat rychle zmařil a ve dvě ráno byl plně obnoven pořádek. Třetina útočníků byla zatčena na místě. Zbývající byli rychle dopadeni na nádražích, když se chtěli vrátit domů vlaky.

Kobsinkovi, který ani nevstoupil do areálu kasáren, se podařilo spolu s Gajdovým bratrancem Duchoslavem Geidlem, dostat za hranice do Rakouska – a pak vlakem přes Vídeň až do Jugoslávie, kde měl Geidl příbuzné.

Soud prokázal, že za útokem stál člen Národní obce fašistické, bývalý nadporučík Kobsinek, který mimo jiné sloužil právě v židenických kasárnách. Z armády byl jako duševně labilní propuštěn v roce 1928. Poté, patrně hnán pocitem křivdy, se opakovaně neúspěšně pokoušel o revanš proti republice. Z Jugoslávie byl vypovězen do Rumunska a odtud byl předán československým orgánům. Krajský soud v Brně jej odsoudil na šest

let, dva další organizátoři si vysloužili čtyři, resp. tři roky. Osvobozeno bylo 11 účastníků, zbylí dostali jen malé tresty. Osvobozen byl i bývalý ruský legionář a generál, šéf NOF Radola Gajda (vlastním jménem Rudolf Geidl). Po odvolání a také z podnětu Prezidentské kanceláře Nejvyšší soud tresty zpřísnil. Hrozila fašizace republiky a bylo nutno, i s ohledem na politickou situaci v okolních státech jednat tvrdě. Kobsinek tedy dostal dvanáct let, některým dalším pučistům byly tresty také zvýšeny a půl roku dostal i Radola Gajda.

Gajdovu politickou kariéru židenický puč neohrozil. Národní obec fašistická, kterou založil v roce 1926 po vzoru italských fašistů, získala v roce 1935 šest parlamentních křesel. V době Mnichovské krize byla NOF pro obranu republiky, protože byla zaměřená vlastenecky a protiněmecky. Zanikla v roce 1939. Gajda se z politiky stáhl, podporoval však útoky vojáků do Polska.

Kobsinek byl propuštěn v lednu 1939. Po vzniku Protektorátu Čechy a Morava vstoupil do kolaborantské proněmecké Vlajky a stanul v čele jejích Svatoplukových gard. V roce 1944 získal německé občanství. Útěk do Německa po válce se mu nepovedl. Byl zatčen a za kolaboraci odsouzen na 12 let. Po propuštění byl odsunut do Západního Německa. Tam v roce 1988 zemřel. Nepovedený fašistický puč je dnes znám spíše jen historikům a veřejnosti jej připomíná spíše jen pamětní deska na kasárenské zdi a jednou ročně pietní akt v provedení Klubu vojenské historie 44. pěšího pluku. Ten letošní se uskutečnil 24. ledna podvečer.

Tibor DÁVID.

Původně ohlášená diskusní beseda na téma: Kuba očima účastníka brigády solidarity se pro nemoc mluvčího v Brně nekonala. Skupina příznivců a členů brněnské pobočky Společnosti česko-kubánského přátelství Lázara Cruze proto vyslechla náhradní přednášku místopředsedy pobočky Jozefa Štofana s názvem Havana.

Havana s 2,3 milionu obyvatel je bydliště jedné pětiny z 11,5 milionu obyvatelstva Kuby. Zaměstnává 27 procent z nich v průmyslu, 11 % ve stavebnictví a 57 procent ve službách. Kubánská metropole má kypící život v ulicích ve dne i v noci. Pro místní i turisty se odehrává noční život mezi bary, hospůdkami s hudbou či v parcích až do rána. Cizinci rádi vyhledávají uličky staré Havany ve stylu z koloniálního období. Dříve v nich jezdily kočáry, dnes stará americká auta ze 60. let minulého století. Také oblíbené motorčky o třech kolech pro dva cestující. Oboje si lze půjčit k cestování po ostrově. Mezi vozovým parkem se najdou i značky Škoda a Jawa. Jednou z nejznámějších staveb Havany je impozantní

budova **kubánského Kapitolu** (Capitolium), postavená tak, aby připomínala o něco slavnější americký Kapitol. Dnes v něm sídlí mnoho organizací. Např. expozice vesmíru a prvního kubánského kosmonauta. Také sbírka ryb, savců a vůbec kubánských živočichů. V prvním patře je sedmnáctimetrová socha Republiky. Vyhledávaný je 24karátový diamant v podlaze sálu, od kterého se určují na Kubě vzdálenosti. Je tam i knihovna vzácných tisků k půjčení výhradně Kubáncům, nikoliv však cizincům. Navštívit lze v této budově též bývalou Sněmovnu a nahoře i kavárnu. Před Kapitolem stojí řady historických aut k vypůjčce zájemcům o výlety. Do významného monumentálního **hotelu Nacional** jezdily v období socialismu v Československu k pobytu za odměnu naši pracující. Za práci ocenění dělníci-novátoři, vzorná dojička, vynálezci, lidé s filipikou atd. Před hotelem měli k využití bazén a večer uvnitř i na trávníku taneční zábavu. Ve známém **kabaretu Tropicana** každý návštěvník dostal při vstupu láhev vybraného kubánského rumu, co nestihl vypít, odevzdal při odchodu barmanům k individuálnímu rozlévání do skleniček. Zajímavý je i **havanský přístav**. V období

existence SSSR tam denně kotvilo dvacet či třicet cisternových lodí a další byly na cestě se sovětskou ropou pro Kubu. Zpět vezly náklad třtinového cukru, tropického ovoce atp. Lákavá je osm kilometrů dlouhá **pobřežní promenáda**. Slouží k procházkám, také k výhledům na **starou Havanu**, která je pod ochranou pamětihodností UNESCO. Památky tam dostávají nový moderní vnitřek, zatímco fasáda vypadá pod řízením památkářů historicky. Jozef Štofana s chotí bydlel tři roky v hotelu Focsa. Pracoval v Havaně jako expert továrny na výrobu školního nábytku a také výroby tužek. Ze zajímavostí připomněl, že v přístavu je známé a turisticky žádané **Muzeum rumu**. Lze v něm ochutnat pestrou paletu místních rumů z cukrové třtiny a prohlédnout si výrobní technologie jejich vzniku od makety cukrovaru přes výrobní zařízení až po prodej tekutých specialit. Za prohlídku stojí i **náměstí Revoluce**, na kterém kdysi řečnil kubánský vůdce Fidel Castro k 1,2 milionu shromážděným občanům. Většina Kubánců dnes žije skromě kvůli po desetiletí tvrdé všestranné hospodářské blokádě ostrova Spojenými státy. Příkladový systém drží ceny všeho pro místní obyvatele z našeho pohledu na velmi nízké úrovni. Např. rodina žila měsíčně v přepočtu za asi 60 Kč na osobu. Turisté obdivují i **sochu revolucionáře José Martího**, autora myšlenky sjednotit k odporu vůči kolonizátorům celou Latinskou Ameriku. Také **hospůdku spisovatele Hemingwaye**, kam chodíval na svůj oblíbený míchaný drink. Návštěvníci si tam dávají také např. koktejl dnes zvaný Cuba Libre (Svobodná Kuba), který tam v předrevoluční době zavedli američtí vojáci. Ti tam kupovaný kubánský rum ředili fasovanou Coca-Colou.

Zakladatel a majitel kubánského muzea v obci Luková **Milan Carbol** připomněl, že Kubánci v současnosti žijí v těžkém období nedostatku všeho kvůli trvající americké blokádě. I peníze ze sbírek solidarity s tamními obyvateli odmítají banky na Kubu převést, protože je to úředně zakázáno! K řešení ekonomických potíží představitelé Kuby sjednotili národní měnu. Některé obchody prodávají i za dolary či eura. Průměrná mzda tam činí asi 2100 pesos. Ceny v obchodech jsou na naše poměry směšně nízké. **Pandemii Covidu-19** zvládli Kubánci pomocí vlastní vyvinuté vakcíny (mají tam bezplatné

zdravotnictví, bezplatné školství atd.) S kubánskou protilátkou vyjely brigády kubánských zdravotníků pomáhat do 40 zemí světa. Dokonce 500 kubánských lékařů přijelo na práci do Itálie, protože tento evropský stát ohlásil kritický nedostatek zdravotnického personálu a žádá svět o pomoc. Velké problémy a energetický blackout udělal na

Kubě v červnu 2022 hurikán. Rusko proto poslalo Kubáncům na pomoc lodě s obilím a Čína státní pomoc za 100 milionů dolarů. Socialistická Kuba zavedla vedle státního vlastnictví výrobních prostředků také malé a střední soukromé podniky. V turistických destinacích kypí živnostenské podnikání. Každý se může o tom na místě přesvědčit. (vž)

Malé zamyšlení Aleše Ručky nad důsledky voleb nového prezidenta České republiky

Jak všichni víme, novým prezidentem po Miloši Zemanovi byl zvolen generál ve výslužbě Petr Pavel (61). Jak uvedly České noviny, Pavel v reakci na výsledky voleb uvedl, že vyhrály hodnoty jako pravda, důstojnost a respekt. Na Hradě chce přesvědčit všechny občany k návratu k nim. Češi musejí podle Pavla řešit problémy jako jedno společenství, i když je rozdělila skončená prezidentská kampaň, několik souběžných krizí nebo politika.

Právě tomu chci věnovat toto své dnešní zamyšlení. Na tiskové konferenci bezprostředně po volbách Pavel před zraky všech prohlásil: „*Za úspěch svého prezidentství budu považovat pouze a jen náš společenský úspěch*“. Prohlásil také, že chce být prezidentem všech lidí. (To ostatně po volbách tvrdili všichni všichni nově zvolení prezidenti.) Uvidíme, jak se to tomu nejnovějšímu bude dařit. Jeho první kroky tomu jistě neodpovídají. Mám na mysli například telefonát s thajwandskou prezidentkou, což pochopitelně rozčílilo Čínu. Ta podle vyjádření čínské diplomacie mimo jiné v reakci na tento telefonát zpochybnila Pavlovu důvěryhodnost na rozdíl od kanceláře thajwandské prezidentky, která jej označila za historický průlom. Každý si může vytvořit vlastní názor, nakolik jde o slíbený společenský prospěch. Podle mého názoru se pan generál, pokud má na mysli prospěch republiky a jejích občanů má v oblasti zahraniční politiky mnohemu učit bez ohledu na kladné odezvy jeho spojenců.

Mám také na mysli tvrzení o nezbytnosti změny daňového systému a důchodové reformy, jež nelze dále odkládat. Opomenul však sdělit to podstatné, jakou má o takových změnách představu. Mě osobně je zřejmé, že daně – DPH budou vyšší a o možnostech zdanit bohaté není v takové reformě místo. Pokud se týká důchodové

reformy, jsme nepravdivě přesvědčováni, že není jiná možnost, než zvednout věk odchodu do důchodu. Troufnu si tvrdit, že kvalifikovaná odborná diskuse na toto téma bude brutálně potlačena.

Tak nějak jsem na rozpacích z velké aktivity nově zvoleného prezidenta ještě před 9. březnem. Nelíbí se mi jeho útoky na ještě současného prezidenta, lze se jen dohadovat, co tím sleduje. Zřejmě je to ale jednoduché – vše co Zeman dělal, bylo špatně.

Zajímavá je i informace, že Pavel začal svou prezidentskou kampaň již po roce 2018 kdy prostřednictvím Spolku *Pro bezpečnou budoucnost* vzniklého z iniciativy velvyslance USA v ČR Steva Kinga. Jak sám Pavel na svých webových stránkách kandidáta na prezidenta uvádí, takových přednášek, besed a diskusních fór pro studenty, především středních škol se uskutečnilo na 300. Na tomto webu však nebyla uveřejněna informace, že uvedený spolek sídlí v Americkém centru blízko velvyslanectví USA na Malé straně a peníze dostával především od Nadace George Sorose (Open Society Foundations), dále z Velvyslanectví USA a od Norských fondů. Vše pod pláštěm Aspen Institutu, mezinárodní organizace, jejímž cílem rozhodně není hájit zájmy České republiky.

Dalo by se pokračovat. Třeba otázkou, proč Pavel, když je tak aktivní, nevěnuje pozornost navrácení vody do rukou českého státu, přesněji občanů? Nemělo by nám ujít i jeho prohlášení, že by odmítl jmenovat člena SPD ministrem, neboť by to bylo bezpečnostní riziko pro stát! To je jen pouhý zlomek toho, čím se, a věřím, že nejsem sám, zabývám při přemítání, jak nový prezident naplní své předvolební sliby. Například cesta jmenování ředitele BIS generálem není podle mne tím nejvhodnějším počátkem, jak mne o tom přesvědčit.

Je tedy otázkou, jak si Pavel představuje, že bude skutečně prezidentem **našeho** národa. Jak se bude angažovat v zájmu obrany českých potřeb, integrity národa a suverenity českého státu. V této souvislosti se hodí připomenout, že slovenská prezidentka Zuzana Čaputová přijela Pavlovi osobně popřát do volebního štábu a vyjádřila radost nad tím, že v Evropě přibude hlava státu, která ctí demokratické hodnoty. Francouzský prezident Emmanuel Macron, na svém bitteru přímo uvedl: *"Naše země spojují společné, hluboce evropské hodnoty, a také podpora Ukrajiny. V Paříži jste vítáni!"*, a náš premiér Petr Fiala ocenil, že vyhrál občanský kandidát a hodnoty, které reprezentoval. K tomu snad není potřeba dalšího komentáře.

Ale zpět k tomu, zda bude Pavel konat v zájmu všeho lidu. Bude zajímavé sledovat, jak se bude angažovat za obranu unikátních hodnot, zvláště široce pojatých kulturních a sociálních, které nám minulá generace za staletí své práce zanechaly. Obávám se, že mu to jeho přátelé z USA a NATO neumožní. Jistě by nás všechny zajímalo, jak se postaví k řešení takových problémů jako je obecné chudnutí těch nejslabších, ale dnes i nižší střední vrstvy. Nebo k řešení problematiky bydlení.

Pavel se rovněž vyjádřil ve smyslu, že nadále nechce rozdělovat národ. To mu jistě věřím. Vždyť už tu nebude Zeman, takže je třeba najít místo něj někoho jiného. Volby ukázaly velké množství příznivců Babiše, z čehož je zřejmé, kdo bude označen jako ten, který národ rozděluje. Jinak to snad ani nejde.

Bez ohledu na výše uvedené si ve svém zamyšlení nemohu odpustit názor, jaké je poučení z těchto voleb: Především se projevil, nejen v naší republice, odklon voličů od levice. Zde bude i na nás, hledat a hlavně pojmenovat příčiny odklonu levice od progresivního rozvoje společnosti. Musí

nás znepokojoval projevy fašizace, jimiž byla volební kampaň bezesporu poznamenána. Opět se potvrdil názor, že o volbách rozhodují novináři, přesněji mainstream, ještě přesněji ti, kteří de facto vládou světu i prostřednictvím těchto médií. Nebylo pro ně přece přijatelné, aby se opakovaly jejich chyby z předchozích prezidentských voleb. Voliči, žel, na jejich tvrzení naletí a nehledají vlastní a skutečně pravdivé argumenty proč toho či toho volit. A zde se tedy otevírá ona otázka rozdělení národa. Nejsou to konkrétní osobnosti ale ti, na které ukáží prstem globální vládcí – představitelé tzv. deep state. Můžeme se tak třeba dočkat následujícího, dle vyjádření doc. Valenčíka: *Pod tlakem globální moci u nás bude opozice vytlačena ze všech pozic, ze kterých mohla něco ovlivnit (resp. ze kterých mohla bránit pustošení naší země). Budeme svědky:*

- *Snahy co nejdříve vtáhnout naši zemi do války - Snahy spustit devastující reformy pod nepravdivou záminkou, že "je to nutné". Můžeme být svědky (a obětí) dvou scénářů: pomalého – ve stylu "vařené žáby" nebo - rychlého – ve stylu "do nich, dokud jsou zblblí". Pravděpodobnější je rychlý scénář: jednak současná globální moc nemá moc času, svět i my jdeme do velkých turbulencí, mj. a významně i na globálních finančních trzích, neboť po prezidentské volbě skončila slova o "sjednocení rozdělené země" a začaly konfrontační kroky a příprava na přijetí ekonomicky nesmyslných návrhů.*

Tolik názor docenta Valenčíka.

A můj závěr - Zachovat chladnou hlavu a konečně začít používat rozum opírající se kvalifikovaný (tj. skutečnou vědou) podložený přístup. Zatím jsme to dělali trestuhodně málo a tak jsme nyní trestání. Zlo lze zastavit, ale ne bez použití rozumu, ne bez získání drtivé intelektuální převahy a sjednocení všech rozumných lidí schopných vnímat stav věcí na tomto základě. Obávám se, že ČR pod prezidentstvím generála Pavla ztratí svou suverenitu a vlastně i svou státnost. Alarmující je i skutečnost, že značná část voličů (více než dva miliony) dnes nemá své reprezentanty v politice. Zabránit tomu mohou jen a pouze uvědomění občané, kterým to není jedno. Spoléhat se v tom na bájně Blanické rytíře zde nemůže fungovat.

Aleš Růčka s použitím veřejně přístupných zdrojů

Douška za lednovým diskusním čtvrtkem

V časovém prostoru mezi dvěma koly prezidentské volby 2023 jsme se v Brně ve čtvrtek 19. ledna sešli k diskusi nad tématem nadmíru aktuálním: **Prezident; role v demokratické společnosti.** Otevření diskuze krátkým vystoupením se ujal s. Fišer. V očekávání, které se naplnilo, bylo vstupní vystoupení svázáno s probíhajícím volebním soubojem o úřad prezidenta a směřovalo diskusi jednak k ústavní pozici prezidenta, jeho kompetencím a jednak k tomu, mezi jakými osobnostmi budeme volit. Do rámce diskuze byla zařazena také problematika charakterizace současné společnosti.

Již v úvodu bylo logicky odkázáno a čerpáno z Ústavy ČR, základního zákona, který právě obsahuje články vymezující prezidentu státu jeho působnost a ve vazbě na ostatní ústavní činitele a instituce. Ve shrnutí Ústava prezidenta především výslovně deklaruje jako hlavu státu (!) (ovšem bez vysvětlení, co to má znamenat) a chrání jej po dobu výkonu jeho funkce faktickou beztrestností (tzv. indempnitou), s výjimkou velezrady! Současně je další silnou ochranou prezidenta skutečnost, že z výkonu své funkce není nikomu odpovědný! To se však jeví jako velmi diskutabilní vůči závaznému slibu prezidenta, který zní: *"Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí."* Na druhou stranu ale pouze za závažné porušení slibu lze prezidenta trestně stíhat a to za

velezradu! (viz: *„jednání prezidenta republiky směřující proti svrchovanosti a celistvosti republiky, jakož i proti jejímu demokratickému řádu“*).

V diskusi pak zazněly názory účastníků na takové související kategorie jako například čest, svědomí a vědomí, věrnost zájmům lidu a samotný lid, demokracie a stát, kde postoj k nim do značné míry dláždí cestu k upřednostnění jednoho či druhého kandidáta ve finální volbě. Projednal se i v kampani vyslovený slib jedním z kandidátů, že na základě své ústavní kompetence odvolá vládu ... bez konkrétní představy o provedení slibu. V závěru se pak účastníci ve většině shodli na tom, že neúčastnit se volby je nerozumné a shodli se na podpoře doporučení ÚV KSČM volit ve druhém kole kandidáta Andreje Babiše. Bez zkoumání důvodů, které k tomu snad vedly členy ÚV a bez ohledu na jeho sociální status je totiž zřejmé, že zatím co Andrej Babiš je i při všech výhradách bezesporu schopný manažer se širokými zkušenostmi z vrcholné politiky a je dopodrobna „prověřený“, o Petru Pavlovi naopak není známo vlastně nic. Tedy kromě takové maličkosti – vstupuje do souboje o prezidentský úřad jako zrádce své ideje, zrádce vojenské přísahy a ve smyslu ústavy státu, kterému přísahu skládal i jako velezrádce? Byť byla tímto státem dnes ostrakizovaná Československá socialistická republika, je pro účastníky diskuze jako prezident morálně nepřijatelný ...

Václav Fišer

Vítali pravoslavný Nový rok

Tradiční novoroční besídka pro děti - Jolku čili Jedličku - uspořádal v sobotu pro své členy a příznivce dle pravoslavného kalendáře Ruský kulturně osvětový spolek na Moravě (RKOSM). Pravoslavný a řeckokatolický ritus dodržuje juliánský kalendář, podle kterého připadá Nový rok na 14. ledna.

V ruském prostředí je Jolka novoroční stromek a dětská slavnost u něj. Po zákazu Vánoc v r. 1918 zvyky upadly v zapomnění a

nyní většina Rusů slaví místo nich Nový rok s Jolkou a dárky od Dědy Mráze. Ten se s pytletem a holí Mrazilkou usmívá z mnoha luxusních obchodů do zasněžených ulic ruských měst. Rituálem pravoslavných Vánoc v Brně provázeli děti i dospělí Děda Mráz se Sněhurkou (sehráli je novomanželé Sedláčkovi), škodolibá čarodějnice baba Jaga (Olga Plchová) a další pohádkové bytosti. Děti s nimi tančily okolo jedličky s

uplatněním tradičních vánočních a novoročních říkad. České koledy zahrála na klávesy a zazpívala s celou svojí rodinou operní pěvkyně Táňa Soto Janošová. Kostýmy a dekorace připravily předsedkyně RKOSM, ruská básníka a novinářka Ljubov Vondroušková, ruská výtvarnice Olga Plchová a další aktivisté ruského národnostního spolku. Pohádkové postavy zavedly účastníky novoroční slavnosti do své zimní zábavy a kluky i děvčata obdarovaly balíčky se sladkostmi. Novoroční besídku dětí z Moravy s rodovými kořeny v následnických státech bývalého SSSR podpořily ruské instituce. Účastníci slavnosti vyslechli doručené pozdravy bývalých představitelů Generálního konzulátu Ruské federace v Brně. Také soutěžili ve vědomostním kvízu, který se podobal českému televiznímu pořadu Nikdo není

dokonalý. Zájemci si prohlédli prodejní galerii obrazů a jiných uměleckých prací od ruských výtvarnic. Na závěr všichni zasedli ke stolům a ochutnali české i ruské kulinařské speciality, kterými se pochlubili jejich tvůrci ze své domácí výroby.

Text a foto (vž)

Jak jsme bydleli a bydlet budeme?

Abychom si vytvořili alespoň základní představu o bytové výstavbě a tedy také o bytové politice tak jak se vyvíjely v čase, musíme si udělat malý exkurz do dávnější i nedávné minulosti. Po vzniku samostatné ČSR nastaly postupně pro výstavbu vhodnější podmínky jak kapitálové tak legislativní. Nicméně světová hospodářská krize a druhá světová válka konjunkturu, nejenom v bytové výstavbě, zásadním způsobem negativně ovlivnily. V letech 1921 až 1945 bylo dokončeno přibližně 745 000 bytů. KSC v tomto období nemohla mít přímý vliv na výstavbu bytů. Jako jediná skutečně opoziční strana však vyvíjela v parlamentu, při stávkách a demonstracích, každodenní politickou prací trvalý tlak na stát a kapitálové kruhy za účelem uplatňování základních lidských a sociálních práv dělníků a maloročníků. Mezi těmito právy na předním místě stálo právo na slušné, zdravotně nezávadné bydlení. Dělnická třída a městská chudina bydlela převážně v činžovních domech bez výtahu, často pavlačových, se společným vodovodem na studenou vodu a společným WC na chodbě nebo pavlači. Další pak bydleli v dělnických koloniích v domcích se studnou a suchým WC na dvoře. Podobně

byly vybaveny domky maloročníků. To vše samozřejmě bez koupelen. Venkovská chudina, tedy čeledíni zpravidla přespávali u sedláka na slámě a děvečky v přístěnku. Městská chudina, sluhové a služky pak ve vilách svých pánů, často ve sklepních kójkách s malým okénkem u stropu. Příkladem mohou být některé přepychové brněnské vily.

Poválečná léta do r. 1947 se vyznačovala především obnovou válečnými událostmi poničeného bytového fondu.

Zlom nastal v roce 1948 (viz. graf Počet dokončených bytů v ČR) v souvislosti se zahájením budování socialismu. Už v tomto roce je dokončeno 11 017 nových bytů. KSC přistoupila k velkorysé, dosud nevídané bytové politice. V následujících letech postupně docházelo ke každoročnímu nárůstu počtu dokončených bytů, až do roku 1975 kdy bylo dokončeno rekordních 97 104 bytů. Nešlo jenom o nárůst kvantity, ale především kvality a dostupnosti bydlení pro nejširší vrstvy obyvatelstva. Byla to diametrální změna k lepšímu oproti předcházejícím obdobím. Nová sídliště rostla, jako houby po dešti a byla plná především mladých rodin s dětmi. Státní byty byly přidělovány bezplatně státním zaměstnancům. Podnikové byty, přidělované zpravidla rovněž

bezplatně, sloužily hlavně k získávání a stabilizaci zaměstnanců vybraných profesí v konkrétních podnicích. Získání nového družstevního bytu bylo podmíněno složením určité finanční částky bytovému družstvu, např. v r. 1981 v případě bytu 3+1s balkonem v Brně v panelovém domě to bylo cca 33 tis. Kčs. Tato částka byla dostupná v místě a čase prakticky každému pracujícímu, aniž by se dlouhodoběji zadlužil. Velkým přínosem byly výhodné novomanželské půjčky. V roce 1989 bylo dokončeno ještě 55 073 bytů. **V období 1948 až 1989 bylo dokončeno celkem 2 201 317 bytů.**

Další zlom nastal v r. 1990 - 1992 kdy ještě docházelo k dostavbě bytů zahájené nebo vyprojektované za socialismu. Ceny bytů postupně rostly, počty dokončených bytů naopak klesly a oscilují mezi 12 998 až 41 649 ročně. Roční průměr počtu dokončených

bytů po listopadu 1989 je významně nižší než roční průměr počtu dokončených bytů v období socialismu. Ceny bytů nejenom ve větších městech dosahují astronomických rozměrů a stále rostou. Pro většinu obyvatelstva, ne jenom pro mladé rodiny, je bydlení ve vlastním zcela nedosažitelné. Hypotéky jsou předražené a fungují jako celoživotní galeje pro dlužníky. ČR je rájem pro spekulanty s byty a nájemní bydlení doslova drancuje peněženky nájemníků. Po listopadu 1989 se objevil také nový fenomén - bezdomovectví, za socialismu věc neznámá. Podle odhadu Armády spásy je na začátku roku 2021 v ČR přibližně 60 000 bezdomovců. A tak se tedy bydlelo za první republiky, za socialismu a (ne) bydlí za kapitalismu.

Jiří Králík

Mezinárodní den památky obětí holocaustu

připadá na 27.ledna. Byl vyhlášen Valným shromážděním OSN v roce 2005. Má připomínat utrpení přibližně šesti milionů Židů, 220 tisíc Romů, 15 tisíc homosexuálů a milionů dalších nevinných obětí za druhé světové války. Tento den byl vybrán záměrně, jelikož 27. ledna 1945 byl Rudou armádou, pod vedením maršála Ivana Stěpanoviče Koněva, osvobozen nacistický koncentrační a vyhlazovací tábor Auschwitz- Birkenau (Osvětim-Březinka), slouží však jako symbol osvobození všech ostatních nacistických koncentračních táborů. Návrh na vyhlášení tohoto dne byl podán Izraelem, Spojenými státy americkými, Austrálií, Kanadou a Ruskem. Podpořilo jej 91 členských zemí.

Česká republika vyhlásila 27. leden významným dnem poprvé v roce 2000, a to z iniciativy České rady pro oběti nacismu, Federace židovských obcí v ČR a dalších organizací, následně byl v roce 2004 zákonem ustanoven jako „Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti“. Pietního aktu v Brně byla přítomna jen malá skupina převážně starých lidí. Širší veřejnost, ani politiky toto výročí nezajímá...

Tibor Dávid, foto autor

Pocta pplk. Josefu Otiskovi

V sobotu 7.ledna 2023 se na hřbitově v Brně -Lišni uskutečnil pietní akt k nedožitým narozeninám pplk.i.m. Josefa Otisky(30.1.1911 - 10.1.1986), velitele paravýsadku Wolfram. Po ukončení střední školy nastoupil od 1.10.1933 vojenskou službu. Absolvoval ŠDZ a VA a po rozpuštění čs. armády odešel do vojenského odboje tzv. balkánskou cestou, tzn. přes Slovensko, Maďarsko, Jugoslávii a Turecko. Prezentoval se ve francouzském Agde a zúčastnil se ústupových bojů v roce 1940. Poté ve Velké Británii, již jako nadporučík a kapitán prošel řadou kurzů, mj. commandos. V létě 1944 byl vybrán jako velitel výsadku Wolfram. Skupina byla 14.9.1944 vysazena v Beskydech a aby se vyhnula ztrátám, či úplné likvidaci německými protipartyzánskými jednotkami, přesunula se na okraj Brna do Lišně. Zde až do osvobození prováděla sabotážní a diverzní akce a útoky na ustupující německé jednotky. Po válce již mjr. Otisk velel tankové brigádě v Práslavicích a

Šternberku. Po únoru 1948 byl z armády propuštěn a pracoval až do důchodu v Brně jako zeměměřič. Jeho jméno nese pěší rota aktivních záloh Krajského vojenského velitelství v Ostravě.

Vzpomínkového aktu se kromě vojáků z Ostravy, zúčastnili příslušníci UO, členové Klubu výsadkových veteránů Brno, KCVV, jednoty ČsOL Brno 2 a početně byli zastoupeni příbuzní Josefa Otiska.

Tibor DÁVID Foto autor

V Brně je 3000 bezdomovců, jen 500 jich má střechu nad hlavou

Dle předcovidového sčítání bezdomovců v Brně Amádou spásy je v moravské metropoli na tři tisíce lidí bez domova. Tento počet se rychle mění, protože někteří odjíždějí, jiní do Brna přijíždějí. Pouze asi pět set registrovaných bezdomovců v tomto čtyřistatisícovém městě má střechu nad hlavou v péči magistrátu a charitativních organizací.

Pro ostatní nejsou ubytovací kapacity. Proto žijí kde se dá. Řada z nich o ubytování ani nemá zájem nebo nevyhovuje ubytovacímu řádu (např. nesmí být pod vlivem alkoholu nebo drog). Žijí v přístřešcích, opuštěných ruinách budov - squatech, v zahradních koloniích, v parcích atd. Armáda spásy se snaží přesvědčit a přimět je k tomu, aby alespoň o mrazivých nocích využili teplo provizorních zařízení.

Osmý ročník charitativní akce Betlémské dary uspořádali ve čtvrtek odpoledne na brněnském Zelném trhu magistrátní úřad s Armádou spásy a dalšími organizacemi. Lidé bez domova si vystáli frontu na gulášovou polévku s masem a chlebem či na trochu vánočního cukroví, které jim rozdával náměstek primátorky Jaroslav Suchý, kdysi mistr republiky v krasobruslení. Potřební si mohli též vybrat z nabízené pestré palety zimních bot, kabel, knížek ke krácení volného času a jiných užitečných věcí. Přes prudký vítr v současné zimní oblevě byl zájem dary značný. Je to však jen zástupní a nikoliv systémové řešení jak odstranit bezdomovectví ze společnosti, které v minulém období socialismu nebylo.

(vž)

Svítime proti válce

Jistě jste již zaregistrovali aktivitu Sdružení Rada národní obnovy nazvanou „Průvod za mír a demisi vlády“ organizovanou v několika městech v Čechách i na Moravě a jedním z měst je i naše Brno. Akce započala již loni 9. prosince a pomalu se spontánně přidávají další místa a rostou počty účastníků.

Akce zatím nebyla zahrnuta do kalendáře akcí organizací KSČM v Brně, nicméně jako člen Městského výboru to na nejbližším jednání navrhuji. Vždyť je to i v souladu s usnesením XI. sjezdu, které jednak „Doporučuje:

- Jednat se stranami, hnutími a organizacemi s cílem vytvářet jednotné občanské hnutí odporu proti současné vládě.
- Využít veškerých zákonných možností k vyvolání mimořádných voleb do Poslanecké sněmovny PČR, a tím odstoupení současné vlády“

A současně také přímo „Ukládá:

- Navázat co nejširší možnou spolupráci levicových organizací a politických stran.“

Jestliže je přitom jedním z 11 cílů KSČM po XI. sjezdu: „Mír! Jsme zásadně mírová

strana. Odmítáme cizí vojenské základny, další zvyšování nákladů na zbrojení a agresivní války! Požadujeme vystoupení ČR z NATO.“

V Brně jsme se při plnění takto vykreslené politické linie zatím nejviditelněji pokusili opět uspět ve volbách do zastupitelstev města a městských částí společnou kandidátkou sdružení RESTART pro Brno. Nuž, bitvu jsme nevyhráli, ale válka trvá a zapojit se do akce „Průvod za mír a demisi vlády“ je aktuálně asi nejlepší příležitostí, byť v těch zatím malých skupinách si nikdo na žádnou stranickou výlučnost nehraje.

Sám jsem byl v pátek 20. ledna svítit, protože bylo zapotřebí zvýšit odolnost v protiváze zrovna na ten den svolanému volebnímu shromáždění příznivců pana Pavla. Podle očekávání došlo k ostré výměně názorů s několika účastníky tohoto shromáždění, aby uspěli jsme se ctí. Podpořme výrazněji tuto aktivitu, ať je nás všech společně co nejvíc, ať je nás síla!

Václav Fišer

Brno podpoří aktivity pro děti

K podpoře volnočasových i školních aktivit pro děti poskytne rozpočet města Brna v rámci programu Mezinárodní cena vévody z Edinburghu 2023 finanční dotace gymnáziím a středním školám. Rovněž tak příspěvky pro volnočasové spolky či dotace na spolupráci s partnerskými školami.

»Jejich podpora je pro Brno jedna z priorit. Chceme, aby mladí lidé mohli smysluplně a užitečně trávit svůj čas, což jim tyto projekty umožní. Taková podpora je investicí do budoucnosti nás všech,« uvedla primátorka Markéta Vaňková.

Cena vévody z Edinburghu platí program neformálního vzdělávání pro mladé lidi ve věku od 13 do 24 let poskytovaný školami a dalšími organizacemi pracujícími s mládeží. Jeho cíl je komplexní rozvoj mladého člověka, jeho přivedení k volnočasovým aktivitám a pomoc při získávání dovedností pro budoucí život a kariéru. Podpora zajistí kompletní zaškolení vedoucích

projektu či prostředky na školení a odměny zapojených pracovníků.

Celkem 12,5 milionu Kč doporučuje rada brněnskému zastupitelstvu schválit na poskytnutí účelových neinvestičních dotací celkem 392 projektům od 252 žadatelů. Mezi ně patří i junácká střediska, ekologické, kulturní a sportovní aktivity či aktivity pro sociálně a zdravotně znevýhodněnou mládež. Dále je navrženo poskytnutí příspěvků ve výši 50 000 Kč dvěma základním školám na spolupráci s partnerskými školami ve Stuttgartu.

»Některé z projektů, které podporujeme, mají rovněž mezinárodní přesah, jakop je spolupráce s partnerskými školami ve Stuttgartu. Domnívám se, že podobné zkušenosti jsou pro děti velmi užitečné. Učí je cizím jazykům, ale také toleranci či otevřenosti jiným kulturám a způsobům myšlení,« dodala radní pro školství Irena Matonohová.

(vž)

Eduard BASS - Drahota(1913)

SLÁDCI KLEJÍ - ZATROLENĚ
CHMEL UŽ ZASE STOUPĚ V CENĚ
CHCEME-LI JEN SKROMNĚ ŽÍT
PIVO MUSÍ PODRAŽIT

MOUKA DRAŽŠÍ VIZTE CENY
KŘIČÍ PEKAŘ USTRAŠENÝ
CHCEME-LI JEN TROCHU ŽÍT
HOUSKY NUTNO PODRAŽIT

ALE NÁM SE NEJHŮŘ DAŘÍ
NAŘÍKAJÍ UZENÁŘI
CHCEME-LI JEN SKROMNĚ ŽÍT
BUŘTY NUTNO PODRAŽIT

PAN DOMÁCÍ HNED SE STRAŠÍ
MASO, PIVO, CHLĚB JE DRAŽŠÍ
CHCEME-LI JEN SKROMNĚ ŽÍT
ČINŽI NUTNO PŘIRAZIT

KDOPAK BY SE TOHO NELEK
STÁT TÍM TRPÍ JAKO CELEK
ABY MOHL VYJÍTI
NUTNO DANĚ ZVÝŠITI

KONSUMENTU NELZE VÍCE
NEŽLI JÍT A OBĚSIT SE
UČIŇ TO VŠAK NEPRODLENĚ
DOKUD ŠPAGÁT NESTOUP V CENĚ

Krajinky Dany Pacákové

Ve Společenském centru na Okružní 21 v MČ Brno - sever od vystavuje své olejomalby členka uměleckého sdružení Parnas Dana Pacáková. Jsou dovedně provedeny klasickým realistickým stylem a jejich motivem jsou koně a příroda jižní Moravy a Českomoravské vysočiny. Autorka bedlivě sleduje proměnu krajiny v ročních obdobích a mistrně ji zpodobňuje do půvabných realistických obrazů, které věrně zachovávají přirozenou barevnost a osobitou atmosféru námětů. Vyzařuje z nich klid a pohoda a v divákovi nabuzují příjemnou, někdy snad poněkud nostalgickou náladu.

Dana Pacáková vystavuje na společných výstavách US Parnas i samostatně. Svou bohatou tvorbu představila veřejnosti na více stovce výstav. Její obrazy lze nalézt v řadě prodejních galerií i v soukromých sbírkách. Také díla, která právě vystavuje jsou prodejná.

Výstava nepochybně stojí za prohlédnutí. K vidění bude do 15. března. Vstup do galerie KC je zdarma. Otevřeno je v pracovní dny vždy od 9 do 17 hodin. Atmosféru hojně navštívené vernisáže jsem se pokusil přiblížit objektivem fotoaparátu.

Tibor DÁVID Foto autor

Strípky ze sociálních sítí

Co bych řekl demonstrujícím na Václaváku proti dnešním politikům:

Vykňourali jste si na občanech na čtyři roky republiku bohatnoucí. S ohromujícím minimem lidí bez práce. Se stoupající kvalitou života většiny. S funkční ekonomikou. S funkčním a robustním zdravotním a sociálním systémem, prověřeným dvěma vlnami covidové epidemie. S funkčními továrnami, s fungujícím domácím i zahraničním obchodem. I chudí nebyli většinou tak chudí, aby měli hlad, trásli se zimou a neměli kde přespát. Než jste přišli, v této zemi nebylo ještě nikdy tak dobře.....

Tvrdili jste, že umíte vládnout líp. Že umíte dělat politiku líp. Že nebudete podvádět, že nebudete krást. Že budete lépe spravovat tuto zemi. Spolu. Ale vaše prázdná mysl, bezzásadová hrabivost, a touha vládnout za každou cenu vás zradily. Ukázali jste, že nejste lepší. Jste nejhorší vláda za uplynulých třicet let. Nejenom že podvádíte a kradete, ale kradete hloupě, takže vás u toho chytí. Navíc jste neschopní spravovat zemi tak, aby nechudla.

Nerozumíte mezinárodní politice. Vystavili jste celou zemi riskantní válečné hře, kterou nejde vyhrát. Česko nemá suroviny, ta tlustá roura s plynem a ropou, bez které česká ekonomika nemůže existovat, vede z východu na západ, ne naopak. Vždy povede. Žádný "demokratický" plyn nebude levnější, aby mohl plynovody z Ruska nahradit. Ty vlaky s uhlím už netěžíme v Ostravě, ale dovážíme je, většinou z východu. V mezinárodní soutěži nemůžeme být osamoceni, musíme – ať chceme nebo ne – kooperovat, spolupracovat. I se zeměmi, které mají jiný pohled na společenské zřízení, než vy. S Ruskem, s Čínou. S Indií. Než jste přišli vy, fungovala obchodní výměna, fungovala kulturní výměna, fungoval dialog prospěšný pro obě strany. I když je v Rusku prezidentský systém ekonomicky i politicky regulované demokracie, má 80% podporu

svých občanů. O tom se vám může jen zdát. I když je v Číně státně korporátní kapitalismus, paradoxně vedený komunistickou stranou "s čínskými rysy", je to nejvýkonnější ekonomika světa s 95% podporu svých občanů. Ti všichni jsou na Říši středu hrdí. A i když v Indii je stále kastovníctví a někde i skrytý feudalismus, je to země s nesmírně pestrou a funkční správou věcí veřejných a země nesmírně pracovitých lidí. Celkem je tato trojice vojenských, jaderných a kosmických mocností více než 2,5 miliardy lidí.

Provokace a diplomatické urážky jste začali vy. Bourání pomníků, ostentativní vyhošťování diplomatů, zpravodajské hry, ekonomická embarga a urážky cizích politiků k ničemu konkrétnímu nevedly a v ničem nám nepomohly. Na všechny provokace existuje buď symetrická nebo asymetrická odpověď. Ano, možná že Rusko nepotřebuje v Česku 250 diplomatů. Ale Česko potřebuje v Rusku diplomaty – obchodníky na prodej automobilů, čerpadel, ventilů a jiného strojírenského zboží. Na prodej potravin a nákup obilí a surovin. To vše je dnes, díky vám, minulost. Jsme prozatím ne-přátelskou zemí, která se usilovně snaží o plné nepřátelství s jadernou mocností a ukončení jakékoliv diplomacie. To je otevřená cesta k válce. Přitom celé Česko má počet obyvatel jako Moskva s předměstími.

Možná, že Tchajwan si zaslouží diplomatické uznání a plnou samostatnost. Ale světové pořádky netvoříte vy. Stvořili je jiní. Americký prezident Richard Nixon a jeho zahraničněpolitický poradce Henry Kissinger před 40 lety v rámci 'pingpongové diplomacie' opustili bývalého spojence na ostrově a nechali pevninskou komunistickou Čínu zasednout v RB OSN s právem veta. To byla cena za mír v Asii. Tehdy Kissinger usiloval a dosáhl míru nejen v Pacifiku, ale i v Izraeli, na Středním a Blízkém východě. Princip jedné Číny od té doby uznávají všichni, stejně jako uznali všichni Erec Izrael a roli Turecka při ostraze Bosporu. Ale vy jste se rozhodli provokovat. Přitom celé Česko má počet obyvatel jako jedno čínské krajské město.

Přidali jste se s jáсотem k provokatérům, kteří dlouhodobě podřívají mír a vedou války, které ani neumí vyhrát. Kteří v minulosti způsobili řadou prohraných konfliktů v Iráku, v Libyi, v Maghrebu, v Afghánistánu a v Sýrii smrt, bídu a zkázu milionům lidí. Kteří se nyní pokoušejí rozvrátit Evropu, aby nemohla existovat ekonomicky vzájemně výhodná spolupráce ani na Bajkalsko-amurské trase, ani na Nové hedvábné stezce. Přidali jste se na stranu těch, kteří po staletí žili z bídy druhých – ať už černochů nebo Indiánů, a dodnes potřebují brát z cizího, protože sami už nejsou schopni nic vytvořit, jen tisknout peníze.

Přidali jste se na stranu těch, kteří pod praporem demokracie provedli krvavý převrat na Ukrajině a jejich najatí gruzínští pohůnci ze střech stříleli po neozbrojených lidech. Kteří v Oděse upálili desítky lidí zaživa. Kteří oslavovali ukrajinské a litevské nacisty a nacistické kolaboranty, jejichž předkové způsobili ve jménu zřůdné nacistické ideologie masakry tisícům Židů a tisícům Slovanů. Vy nazýváte rozšiřování NATO a EU na východ exportem demokracie, já exportem zkázy.

Tvrdili jste, že bráníte nás Čechy, kdesi v afghánských horách. Že v Afghánistánu se bojuje za Prahu. Houby. Je smutné označit za hlupáka i prezidenta. Bojovali jste na druhém konci světa vždycky jen za americké nekoloniální zájmy. A pak jste vy a vaši žoldáci utíkali, protože ani s obrovskou technologickou a ekonomickou převahou jste neporazili odhodlané horaly, kteří bojovali za svou zemi a které ještě nikdy nikdo neporazil. Je vám houby po tom, jak spravují svou zemi. Není to vaše země, nerozhodujte o ní vy, ale oni. Vždycky jste byli jen okupanti, nikdy přátelé a nikdy osvoboditelé. Utratili jste ale miliardy dolarů. Za co?

Vaši američtí přátelé se kamarádí s největšími tmáři světa, s muslimy, kteří se jménem Alláha na rtech šoustají děti, ženám řežou rodidla a bičují je. Pro které je žena

méně než velbloud. Kteří šíří do světa wahhábismus a podporují fanatické teroristy. Hlavně že mají pro USA levnou ropu. Vám to nevadí. Do USA demokracii nešíříte.

Nyní podporujete agresivní nacionalisty a kleptokraty na Ukrajině v domnění, že tím oslabíte a rozvrátíte Rusko, jehož vláda se nechce podřizovat našim názorům na světové uspořádání a "volný" obchod za žebrácké ceny. Utrácíte zase miliardy dolarů i miliardy korun. Za co? Prodlužujete válku, která měla systém vytvořený při nelegitimním převzetí moci na Majdanu zničit. Vozíte zbraně na bojiště a díváte se na lidi, kteří umírají. Zbytečně. Zelenského kyjevský režim nemůže vyhrát. Čelí desetkrát silnějšímu nepříteli s prakticky neomezenými zdroji. Čelí nesouhlasu většiny vlastního obyvatelstva, které za něj nebojuje, jen přihlíží. Čelí nelegitimitě, s jakou se dostal k moci. Čelí nenávisti ruskojazyčných občanů, ze kterých Kyjev učinil méněcenné.

Ukrajina tak jako tak přijde o přístup k surovinám, o většinu průmyslu, o značnou část území a přístup k moři. Přijde o výkonnost. Bude to – ať chcete nebo ne – cordon sanitaire. Země bez perspektivy. Nikdo soudný ji nepřijme do EU, nikdo soudný ji nepřijme do NATO. To je cena za nenávislný nacionalismus, za špatnou politiku a špatné politiky. Vaše podpora na tom nezmění nic.

Vaše politika kontinentální ekonomické války s Ruskem znamená nejen ztráty perspektivního odbytiště, ale reciproční kroky Ruska nyní plošně decimují evropskou konkurenceschopnost. V USA se smějí. Nedostali jste za to nic. Nikdo nenahradí potřebné suroviny, nikdo neodebere vyrobené zboží. Nikdo nenahradí lidem práci, o kterou přišli. Evropské země ustupují v globální soutěži asijským a prospěch budou mít jen v USA. Na chvíli.... Vy můžete tak akorát žvanit o morálce, pletichařit a krást. Takovou vládu tato země a tento lid nepotřebuje a nechce. Jděte.

Naši únoroví jubilanti

Tento měsíc slaví svá životní jubilea soudružky a soudruzi:

Libuše GOTTWALDOVÁ, Miroslav HAMERNÍK, Vladimír GEISSEL, David ZÁMEČNÍK, Věra HRDLIČKOVÁ, Jitka SUSKÁ, Milada KRÁLOVÁ, Miroslav HAMERNÍK,

Oslavencům přejeme pevné zdraví a děkujeme za úsilí při budování sociálně spravedlivější společnosti. ZO(MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo. **red**

Únorové kalendárium

1. – 3. 2. 1918 – vzpoura námořníků v boce Kotorské
2. 2. 1943 – Rudá armáda porazila fašisty u STALINGRADU, 6. německá armáda kapitulovala
2. – 5. 2. 1923 – 1. sjezd KSČ
3. 2. 1955 – Prezident ČSR A. ZÁPOTOCKÝ vydal prohlášení o zastavení válečného stavu s Německem
4. 2. 1931 – střelba policie do nezaměstnaných v Duchcově (4 mrtví, 4 zranění)
4. 2. až 11. 2. 1945 Jaltská konference
4. 2. 1931 – policie napadla průvod nezaměstnaných u Duchcova (4 účastníci zabiti, 4 zranění)
5. 2. 1942 – formovaly se čs. Vojenské jednotky v Buzuluku pod vedením pplk. Ludvíka Svobody
6. – 12. 2. 1945 – založena Světová odborová federace
7. 2. 1862 – zemřel František ŠKROUP, autor melodie české hymny Kde domov můj (* 3. 6. 1901)
10. 2. 1878 – se narodil prof. Zdeněk NEJEDLÝ, historik, hudební vědec, ministr (+ 9. 3. 1962)
10. 2. 1962 – se narodil Max ŠVABINSKÝ, český malíř a grafik (* 17. 9. 1873)
12. 2. 1885 – narodil se senátor za KSČM Josef Juran
12. 2. 1900 – se narodil Vasilij Ivanovič ČUJKOV, maršál SSSR (* 18. 3. 1982)
12. 2. 1941 – gestapo zatklo téměř celý 1. ilegální ÚV KSČM
14. 2. 1945 – Americké letectvo bombardovalo Prahu a jiná místa, zasaženy obytné čtvrti a zničeny desítky cenných historických objektů
15. 2. 1958 – zemřel český básník, bard slezského lidu Petr BEZRUČ (* 15. 9. 1867)
15. 2. 1980 – zemřel český spisovatel Rudolf KALČÍK, mj. autor Krále Šumavy (* 13. 9. 1923)
17. 2. 1888 – zemřel první redaktor Rovnosti Pankác Krkoška
17. 2. 1853 – se narodil český básník a dramatik Jaroslav VRCHLICKÝ (+ 9. 9. 1912)
18. – 23. 2. 1929 – V. sjezd KSČ, do čela strany byl zvolen Klement Gottwald
21. 2. 1947 – byla obnovena olomoucká univerzita jako Univerzita Palackého
22. 2. 1948 – ustaven Svaz československo-sovětského přátelství (SČSP)
22. 2. 1948 – sjezd závodních rad ROH, vyhlásil generální manifestační válku
23. 2. 1903 – byl nacisty v Berlíně popraven Julius FUČÍK, komunistický novinář (* 23. 2. 1903)
24. 2. 1830 – se narodila Karolína SVĚTLÁ, česká spisovatelka (* 7. 9. 1899)
24. 2. 1948. – celorepubliková generální stávka
25. 2. 1948 – VÍTĚZSTVÍ PRACUJÍCÍHO LIDU, projev K. GOTTWALDA na Václavském náměstí. Konec vládní krize – přijetí demise reakčních ministrů a jmenování nové vlády Národní fronty
26. 2. 1869 – se narodila Naděžda Konstantinovna KRUPSKÁ, manželka Lenina (+ 27. 2. 1939)
27. 2. 1933 – požár v Říšském sněmu
27. 2. 1992 – ČSFR a SRN podepsaly Smlouvu o dobrém sousedství a přátelské spolupráci
28. 2. 1946 – schváleny dekrety prezidenta Dr. Edvarda BENEŠE
28. 2. 1890 – narodil se Jiří Chaloupecký (zemřel 1922) – pozdrav Čest práci
28. 2. 1921 – 1. Manínská spartaliáda

Doprava do St. Lískovce se zhoršila

V prosinci byla zprovozněna odbočka tramvajové tratě od zastávky Osová k bohunickému kampusu. Zjednodušila a také urychlila spojení od hlavního nádraží pro deseti tisíce lidí, kteří tam denně dojíždí.

Pro obyvatele obou Lískovců, Bosonoh, ale i cestující, kteří na Dunajské přestupují na příměstské autobusy se však dopravní komfort zkomplikoval a výrazně zhoršil. Nejenže museli přetrpět martyrium spojené s tříletou přestavbou složitého přestupního uzlu na Osově, ale navíc se jim za „odměnu“ dostalo horší spojení do centra města, resp. na hlavní nádraží. Náhradou (ovšem ani zdaleka neodpovídající původnímu spojení) za tramvaj č. 8 je linka č. 7. Ta ale jezdí v podstatně delších intervalech, má omezenou provozní dobu a o víkendech nejede vůbec. Smysl tak v podstatě ztrácí i nová zastávka Karpatská, která měla zjednodušit přepravu vozíčkářů bydlících v domech speciálního určení na ulici Kosmonautů. Po ujetí několika málo set metrů musí na Osově komplikovaně přestupovat. Nebyl naplněn slib investora stavby, tedy

magistrátu, ani dopravce, že nová stavba (trať) nebude mít žádný vliv na dopravní obslužnost Starého Lískovce. Nenaplnil se ani slib vybudování veřejných WC v uzlu Osová a výstavba parkovacího domu na ulici Vltavská – náhradou za úbytek parkovacích míst v důsledku nové stavby.

Radnice MČ se jménem svých nespokojených obyvatel obrátila na primátorku. Zda a kdy dojde k odpovídající nápravě není známo. DPMB zatím pouze situaci monitoruje... **did**

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK *

BREŠTLITEVSKÝ MÍR – KLÍČ K POCHOPENÍ 20. STOLETÍ

Úvodní slovo:

Doc. PhDr. Vladimír Fic, CSc., historik

23. února 2023 v 16.00 hodin

Brno, Křenová 67 – zasedací sál ve 2. poschodí

Zve ideově-výchovná komise MěV KSČM v Brně

Výdejna zahájila činnost

Městský výbor KSČM v Brně se rozhodl aktivně pomáhat lidem v nouzi a navázal spolupráci se spolkem Akátka z.s., který se dlouhodobě zabývá pomocí lidem v nouzi. Převážně v oblasti zabydlování a potravinové pomoci. Dne 1. 12. 2022 byla podepsána smlouva o spolupráci za účelem pomoci lidem v tíživých životních situacích. MěV nabídl spolku zdarma prostory v budově městského výboru, kde jsme společně zřídili výdejnu ošacení a potravin, podílíme se na distribuci potravin a ošacení a na jejich výdeji osobám v nouzi. Teď společně pracujeme na projektu zabydlování v prostorách městského výboru a do konce roku plánujeme vytvořit podmínky k zajištění ubytovacích prostor pro 6 osob (dvou lůžkové pokoje) a 1 bytovou jednotku pro invalidní důchodce a seniory z azylového domu, kteří nejsou schopni hradit komerční bydlení.

Za krátkou dobu spolupráce se podařilo společně vydat 1400 kg potravin a 300 kg ošacení 65 odběratelům. Naším hlavním cílem je pomáhat lidem v nouzi hned teď, protože tu pomoc opravdu potřebují.

redakce, Dominik Duroň, předseda spolku Akátka

ECHO – BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno . telefon: 734 430 204 . <http://www.kscm-brno.cz>; me-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; korbel.jan@post.cz. Redakce: PhDr. Karel Janiš – vedoucí, Tibor Dávid, Zdena Korčáková, Jan Korbel. Povoleno MIn. kultury ČR, ev. Č. MK ČR E 12191. Nevyžádané rukopisy se nevrací. **Uzávěrka příštího č. 14. 2., číslo 3/23 vyjde 9. března 2023**